

gennem kollektive eller individuelle forsikringer. Forsøg på at opstille regler, der kan forebygge uacceptabelt store offentlige udgifter til erstatninger ved sygdomsudbrud, bør derfor primært sigte på en begrænsning af det offentliges erstatningsansvar i forhold til den enkelte bedrift.

En fastlæggelse af grænser på besætningsniveau må imidlertid forudsættes at ske ud fra en vurdering af en række faktorer, så som sygdommens karakter, herunder dens smittefarlighed, og besættningens art og sammensætning. Ved fastlæggelse af grænser, der baseres på antallet af dyr, må der bl.a. tages hensyn til, om der f.eks. er tale om produktions- eller avlsdyr, malke- eller kødkvæg, slagtefjerkræ eller høner til ægproduktion. Endvidere bør der ske en afklaring af, om og i hvilket omfang de enkelte besættninger inden for en bedrift kan betragtes som selvstændige og adskilte driftsenheder.

Landbrugsministeriet finder ikke, at de nævnte spørgsmål på nuværende tidspunkt er afklaret tilstrækkeligt til at muliggøre en sagligt forsvarligt fastlæggelse af præcise grænser for det offentliges erstatningsansvar. Man vil derfor anmode en gruppe sagkyndige forskere og repræsentanter for landbrugets organisationer om i samarbejde med veterinærmyndighederne at foretage en analyse af de nævnte zoosanitære aspekter med henblik på at etablere grundlaget for udstedelse af regler om maksimering af erstatninger i henhold til loven.

Til kapitel 11

Til § 30

Til stk. 1

En væsentlig del af administrationen af veterinærlovgivningen varetages i dag af Veterinærdirektoratet og af de veterinære institutter. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om adgangen til at klage over disse institutioners afgørelser, og om begrænsning af klageadgangen.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for efter forhandling med vedkommende minister at henlægge opgaver til andre ministeriers institutioner.

Til stk. 3

En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme forudsætter erhvervets aktive medvirken. Således foregår en væsentlig del af mastitisebekæmpelsen på laboratorier oprettet af Danske Mejeriers Fællesorganisation. Også de sundhedstje-

nester, der er etableret inden for kvæg- og svine-sektoren, gennemføres i stor udstrækning i erhvervs- og organisationsregi. I overensstemmelse med regeringens moderniseringsplaner er det hensigten at videreføre og udbygge sådanne ordninger, hvilket bestemmelsen åbner mulighed for.

Til § 31

Tilvarende bestemmelser findes i en lang række andre love, i henhold til hvilke offentlige myndigheder har en kontrolfunktion.

Som eksempel kan nævnes bestemmelser i lov om mælk og konsummælkprodukter, lov om margarine og lov om levnedsmidler. I lov om vaccination mod mund- og klovesyge og lov om vaccination mod ondartede smitsomme pelsdyrsygdomme findes særlige bestemmelser om gennemførelse af foranstaltningerne på bedrifterne.

Varetagelsen af administrationen i medfør af lovforslaget forudsætter undertiden adgang til bedrifterne. Da bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme også sker i den enkelte ejers interesse, er der normalt ingen problemer forbundet hermed.

Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være behov for at skaffe sig adgang til privat ejendom imod ejerens ønske, f.eks. i forbindelse med bekæmpelse af sygdomsudbrud, der truer ikke blot ejerens husdyrbesætning, men også andre husdyrbesætninger i området. I sådanne tilfælde vil tilsynet praktisk taget altid blive udført af kredsdyrlægen. Såfremt ejeren ønsker det, og øjemedet ikke forspildes, vil der i almindelighed blive givet ejeren egen dyrlæge lejlighed til at være til stede.

Til § 32

Svarer til princippet i gældende lovgivning, jf. f.eks. § 19 i 1920-loven og § 1, stk. 3, i lov om foranstaltninger til udryddelse af oksebremselarven.

Til § 33

Bestemmelsen svarer til de bestemmelser, der er eller har været gældende i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme som f.eks. leukose og tuberkulose eller i forbindelse med godkendelse af rugerier samt med lovgivningen om burhøns og hjortehold. Den sigter mod at sikre, at Landbrugsministeriet kan skaffe sig sådanne oplysninger om besættningens art, antal og placering, som er nødvendigt for at administrere de pågældende lovområder.